

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 607

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
562. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	1	Decizia nr. 722 din 5 iulie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	5–7
563. — Decret pentru numirea unui membru al Guvernului	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 701 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 și 86 din Codul de procedură civilă	2–3	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 702 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă	3–5	452. — Decizie privind închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.	7–8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 647/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Mona Maria Pivniceru, judecător dr. la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție, ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 23 august 2012.
Nr. 562.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea unui membru al Guvernului

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea primului-ministru,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se numește în funcția de membru al Guvernului doamna Mona Maria Pivniceru, ministru al justiției.

Art. 2. — La data prezentului decret încetează efectele Decretului nr. 548/2012 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 7 august 2012.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 23 august 2012.
Nr. 563.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 701

din 28 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 și 86
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 și 86 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Angela Botofei în Dosarul nr. 3.308/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 990D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Angela Botofei a depus o cerere scrisă prin care a descris situația de fapt și prin care a solicitat reprezentantului Ministerului Public să își motiveze concluziile în fapt și în drept. Autoarea excepției de neconstituționalitate mai arată că se va adresa Curții Europene a Drepturilor Omului.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.308/3/2011, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 85 și 86 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Angela Botofei într-un dosar având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată doar că nu a fost citată cu respectarea dispozițiilor legale și că factorul poștal nu poate pretinde că e agent procedural.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 85 și 86 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

— Art. 85: „Judecătorul nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel.”;

— Art. 86: „Comunicarea cererilor și a tuturor actelor de procedură se va face, din oficiu, prin agenții procedurali ai instanței sau prin orice alt salariat al acesteia, precum și prin agenți ori salariați ai altor instanțe, în ale căror circumscripții se află cel căruia i se comunică actul.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 și 86 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Angela Botofei în Dosarul nr. 3.308/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 702

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Instanța solicitată, când i se cere să îndeplinească procedura de comunicare pentru altă instanță, este obligată să ia de îndată măsurile necesare, potrivit legii, și să trimită instanței solicitante dovezile de îndeplinire a procedurii.

În cazul în care comunicarea potrivit alin. 1 nu este posibilă, aceasta se va face prin poștă, cu scrisoare recomandată cu dovadă de primire sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției și a legilor, art. 15 privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind egalitatea în fața legii și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în realitate, aspectele relevate nu se constituie într-o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci reprezintă chestiuni care țin de modul de interpretare și aplicare a legii. Or, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (3) din Constituție, numai instanțele judecătorești sunt competente a se pronunța asupra interpretării și aplicării legii, revenind Înaltei Curți de Casație și Justiție competența de a unifica practica judiciară. Astfel, se observă că cele arătate în excepția de neconstituționalitate sunt aspecte a căror soluționare excedează competenței instanței constituționale, ceea ce și determină inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Antoneta Valori Dumitrescu în Dosarul nr. 11.819/299/2009 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.008D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, domnul avocat Daniel Ene din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției, afirmând că prin dispozițiile legale criticate se realizează o adevărată expropriere, fără drept și prealabilă despăgubire. Se mai arată că onorariul, care a fost primit în mod real, nu putea fi diminuat de către instanța de judecată, mai ales că acesta reprezenta o plată globală, pentru toată activitatea depusă în numele clienței sale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu există elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, care este, de altfel, în concordanță, cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 927R din 6 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 11.819/299/2009, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Antoneta Valori Dumitrescu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de constatare a nulității unui act juridic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată, în esență, că sumele avansate cu titlu de onorariu avocatului constituie cheltuieli de judecată, dovedite prin acte fiscale emise părții cu ocazia efectuării plății, cuantumul rezonabil neputând fi lăsat la simpla apreciere a judecătorului cât timp onorariul este parte integrantă a contractului de asistență juridică și reprezintă una dintre clauzele esențiale ale acestuia. Neacordarea integrală a cheltuielilor de judecată echivalează, în opinia autoarei, cu lipsirea sa de unele bunuri care îi aparțineau. Mai mult, este vorba de o adevărată expropriere, care nu este făcută pentru o cauză de utilitate publică, ci pentru salvagardarea unui interes privat, și care nu este făcută cu o justă și prealabilă despăgubire.

Prin urmare, se impune ca instanța de judecată să își însușească contractul de asistență juridică care prin forța hotărârii judecătorești conferă onorariului caracterul de creanță certă, lichidă și exigibilă.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere consemnat în deciziile Curții Constituționale nr. 493 din 29 mai 2007, nr. 27 din 15 ianuarie 2008, nr. 1.384 din 16 decembrie 2008, nr. 313 din 3 martie 2009, nr. 452 din 31 martie 2009, nr. 728 din 7 mai 2009, nr. 1.409 din 3 noiembrie 2009, nr. 1.552 din 17 noiembrie 2009 și nr. 393 din 26 aprilie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile

părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) și (3) privind dreptul de proprietate privată, precum și art. 1 privind dreptul de proprietate din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 1.018 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 28 septembrie 2011, prin Decizia nr. 401 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, Decizia nr. 492 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 iulie 2006, sau Decizia nr. 728 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 12 iunie 2009, Curtea Constituțională a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumului onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să îi fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

Totodată, Curtea a mai reținut că avocatul, prin exercitarea profesiei sale, îndeplinește o activitate economică, activitate care constă în oferirea de bunuri sau servicii pe o piață liberă (Hotărârea din 19 februarie 2002, pronunțată în Cauza *Wouters și alții* de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene, paragraful 49), însă orice activitate economică se desfășoară „în condițiile legii”; în consecință, legiuitorul a apreciat că valoarea onorariului trebuie să fie proporțională cu serviciul prestat, instituind astfel posibilitatea limitării sale în cazul în care nu există un just echilibru între prestația avocațială și onorariul solicitat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Antoneta Valori Dumitrescu în Dosarul nr. 11.819/299/2009 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 722

din 5 iulie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.016/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 807D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 808D — 810D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.137/40/2011, nr. 7.172/40/2011 și nr. 7.269/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 808—810D/2012 la Dosarul nr. 807D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 808—810D/2012 la Dosarul nr. 807D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate și de menținere a jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.016/40/2011, nr. 7.137/40/2011, nr. 7.172/40/2011 și nr. 7.269/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze având ca obiect anularea unor decizii de stabilire a drepturilor salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că Legea nr. 63/2011 este o lege distinctă care operează o diminuare a drepturilor salariale ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, discriminând această ultimă categorie în raport cu celelalte categorii de bugetari, care sunt salarizați potrivit Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Se arată că Legea nr. 63/2011 instituie astfel o abatere de la principiul unei legi unice de salarizare, statuat prin Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010. Ca atare, personalul didactic și didactic auxiliar este singura categorie de bugetari exclusă de la aplicarea unei legi unice de salarizare și care a suferit o diminuare definitivă a drepturilor salariale avute anterior intrării în vigoare a legilor succesive de salarizare unică în sistemul bugetar. Se susține că diminuarea drepturilor salariale este intempestivă, nejustificată de un interes legitim al statului și disproporționată față de măsurile dispuse în cazul altor categorii de bugetari. Prin prezentarea unor aspecte din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului sunt invocate principiile priorității și aplicabilității directe a dreptului comunitar, precum și principiul legalității. De asemenea, se

afirmă că prevederile legale criticate sunt contrare și principiilor solidarității și egalității de tratament, care presupun ca sarcina de a depune efortul financiar sau de orice altă natură, necesar pentru îndreptarea unei stări de necesitate, să fie suportată în comun și în egală măsură de toți cetățenii statului respectiv. Autorii excepției subliniază, în acest sens, că fac parte dintr-o categorie profesională net defavorizată față de restul salariaților din sistemul bugetar, prin aceea că suportă diminuări salariale superioare celor incidente în cazul celorlalți bugetari. În plus, se arată că nu este respectat nici principiul previzibilității normelor juridice și că, în acord atât cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (spre exemplu, hotărârile pronunțate în cauzele C-152/88R, *Sofimport SARL împotriva Comisiei Comunităților Europene*, C-368/89 *Crispoltoni împotriva Fattoria autonoma tabacchi di Città di Castello*), cât și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, hotărârile din 4 mai 2000, 12 ianuarie 2007, 6 martie 2008, 27 aprilie 2009, pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României*, *Burghlea împotriva României*, *Kaya împotriva României*, *Beian împotriva României*), calitatea normelor juridice presupune ca acestea să genereze o oarecare stabilitate, autoritățile statului neputând fi inconsecvente față de o anumită realitate socială. În cazul de față, insecuritatea și incertitudinea rezultă din însăși vătămarea patrimonială suferită și din afectarea așteptărilor și prognozelor financiare ale acestora pentru o perioadă de timp apreciabilă. Pe de altă parte, prevederile legale criticate înfrâng principiul securității raporturilor juridice, astfel cum acesta a fost consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 24 iunie 2009, pronunțată în *Cauza Tudor Tudor împotriva României*) și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (a se vedea hotărârile pronunțate în *Cauza 24/69 Theo Nebe împotriva Comisiei Comunităților Europene*, *Cauza 61/79 Amministrazione delle finanze dello Stato împotriva Denkvit italiana Srl* și *Cauza 57/69 Azienda colori nazionali — ACNA S.p.A. împotriva Comisiei Comunităților Europene*). Astfel, prin grilele de calcul incluse în anexele sale, Legea nr. 63/2011 a dus la o diminuare cu aproximativ 25% a veniturilor ce erau anterior deja diminuate. Se susține totodată că Legea nr. 63/2011 încalcă dreptul de proprietate asupra bunului reprezentat de salariul cuvenit pentru munca prestată, fără a exista vreunul din cazurile prevăzute de art. 53 din Constituție, fără a avea caracter temporar și fără a se acorda în schimb vreo despăgubire proporțională cu privarea de bun. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârile din 28 septembrie 2004, 8 februarie 2006 și 23 ianuarie 2008, pronunțate în cauzele *Kechko împotriva Ucrainei*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Cazacu împotriva Moldovei*) prin care s-a statuat că drepturile salariale primate ca drept de creanță reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă opinează în sensul constituționalității Legii nr. 63/2011, subliniind că atributul stabilirii sistemului de salarizare pentru personalul bugetar aparține legiuitorului, așa încât, în realizarea politicii sale și luarea măsurilor necesare în perioada de criză economică, acesta poate prevedea un regim salarial diferit, distinct pentru anumite categorii de bugetari. Conform art. 16 alin. (1) din Constituție, egalitatea presupune uniformitate în cadrul aceleiași categorii de persoane, respectiv aplicarea acelorași criterii de salarizare tuturor cadrelor didactice și didactice auxiliare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale. Este invocată, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 575 din 4 mai 2011, precizându-se că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 136 alin. (1) și (5) referitoare la proprietate și art. 148 referitoare la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate și ale art. 1 — *Protecția proprietății* din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor legii ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, prin numeroase decizii, cum sunt Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 220 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 28 mai 2012, și Decizia nr. 170 din 28 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 mai 2012, prilejuri cu care a reținut următoarele:

Raportat la critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea normelor constituționale și convenționale privind proprietatea privată, formulată din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „bun”, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească în viitor un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în *Cauza Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94).

În aceste condiții, Curtea a reținut, în esență, că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare și până la finele anului 2011, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Ca urmare, prevederile sale nu stabilesc o ingerință de tipul privării de proprietate.

Cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în *Cauza Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că este lipsită de temei critica privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, susținută de autorii excepției din perspectiva instituirii prin prevederile legale criticate a unei discriminări în cazul personalului didactic și didactic auxiliar față de restul salariaților plătiți din fonduri publice.

Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 17 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 5 februarie 2010).

În același sens, Curtea a reținut că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra

aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

Aplicând aceste considerente de principiu în cauză, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar.

În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ. Se asigură astfel un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

În aceste condiții, Curtea a reținut că situația obiectiv diferită a personalului didactic și didactic auxiliar justifică instituirea unui tratament juridic distinct în ceea ce privește salarizarea acestei categorii profesionale, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării principiului egalității în drepturi.

Întrucât, față de cele examinate de Curtea Constituțională, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.016/40/2011, nr. 7.137/40/2011, nr. 7.172/40/2011 și nr. 7.269/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

**privind închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară
a Societății Comerciale „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.**

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din data de 31 iulie 2012, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată și aprobată

documentația aferentă Notei nr. S.C. 31.372 din 26 iulie 2012 privind solicitarea societății de închidere a procedurii de redresare financiară, s-a hotărât închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., cu sediul în municipiul București, Calea Griviței nr. 6, et. 5, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/1814/11.03.1996, cod unic de înregistrare nr. 8209593, reprezentată legal de domnul Guglielmo Frinzi, în calitate de director general.

Având în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

Prin Decizia președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 1.068/2011 s-a dispus deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 7 lit. c) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare.

Prin Adresa nr. 425 din 29 iunie 2012, înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. 25.105 din 29 iunie 2012, Societatea Comercială „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. a solicitat ridicarea sancțiunii dispuse prin Decizia președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 1.068/2011 privind deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., respectiv închiderea procedurii de redresare financiară.

Având în vedere că măsurile întreprinse de societate, cuprinse în planul de redresare financiară, au condus la restabilirea situației financiare a Societății Comerciale „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., astfel:

— raportul dintre marja de solvabilitate disponibilă și fondul de siguranță, determinat pentru data de 30 iunie 2012, este supraunitar (1,062), respectând prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și alin. (5) și (6) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— indicatorul de lichiditate, determinat pentru luna iunie 2012, are o valoare supraunitară (8,21), societatea respectând prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— valoarea totală a activelor admise (valoare conform normelor) la data de 30 iunie 2012 depășește nivelul rezervelor tehnice brute constituite (114,51%), respectând prevederile pct. 3 din anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 din Normele privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asigurătorul care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, precum și coeficientul de lichiditate, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2011, cu modificările ulterioare.

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 31 iulie 2012, închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară, drept care emite următoarea d e c i z i e:

Art. 1. — Se dispune închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară, potrivit dispozițiilor art. 20 lit. a) coroborate cu dispozițiile art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, la Societatea Comercială „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., cu sediul în municipiul București, Calea Griviței nr. 6, et. 5, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/1814/11.03.1996, cod unic de înregistrare nr. 8209593, reprezentată legal de domnul Guglielmo Frinzi, în calitate de director general.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a proceda la majorarea capitalului cu sumele aferente acțiunilor subscrise la data de 10 ianuarie 2012, conform Hotărârii Adunării generale extraordinare a acționarilor nr. 13 din 10 ianuarie 2012, completată prin Hotărârea Adunării generale extraordinare a acționarilor nr. 423 din 29 iunie 2012.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 7 august 2012.
Nr. 452.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

